

Zdravím Vás u dalšího dílu Bez obalu! Hned na úvod Vás opět poprosím, abyste dali odběr na mém YouTube kanálu, případně si zapnuli sledování na mé facebookové stránce.

A teď už k událostem posledního týdne. Velkým tématem tuzemské politiky se v uplynulých dnech stala sněmovní rozprava o důchodovém pojištění. V té se, jak je již v posledních měsících obvyklé, ukázal jako nejvíce odtržený od reality ministr práce a sociálních věcí a předseda KDU-ČSL Marian Jurečka. Prohlásil, že vláda dělá úpravy, které jsou pozitivní, prorodinné a prosociální. Přemýšlím, z kterého konce Jurečkovo prohlášení vzít. Věřím ale, že v kontextu dění posledních měsíců asi tento výrok dokáže posoudit každý z vás sám. Já tak jen podotknu, že bít se v prsou, jakou že to dělám prosociální a prorodinnou politiku v situaci, kdy zákonnou úpravou připravila Fialova vláda každého seniora o tisíc korun, navíc v době, kdy za jejich vlády vzrostl počet ohrožených domácností z 16 na 28 procent ještě před Stanjurovým balíčkem úspor, kvůli kterému zchudnou úplně všichni kromě nejbohatších, chce asi silný žaludek a hodně odvahy k tomu. Občas mám pocit skoro jako by zástupci vládní koalice žili v úplně jiné zemi, nebo v nějaké jiné, alternativní realitě než my všichni ostatní.

Piráti: za jiné názory trest

Krátce se vyjádřím také k jedné z nejvýraznějších politických afér uplynulého týdne. Tou bylo pirátské hlasování o odvolání Janky Michailidu z vedení strany kvůli tomu, že si dovolila navštívit vzdělávací akci Dny antikapitalismu. Piráti nakonec Michailidu z vedení skutečně odvolali a neodpustili si přitom řadu rádobý siláckých prohlášení, čímž podle mě zcela pošlapali své původní hodnoty a ideje, s nimiž do velké politiky vstupovali.

Jistě si vzpomenete na heslo *»Pust'te nás na ně«*, se kterým chtěli bojovat proti establishmentu, za sociálně spravedlivější společnost. Nyní, poté, co se sami v rámci pravicové vlády establishmentem stali, se však dopouští hloupého zjednodušování a nálepkování uvnitř vlastní strany a jednoznačně se tak přihlásili k tomu, že jsou nyní již také tradiční politickou stranou, ve které pro zpochybňování všech negativních externalit kapitalismu zkrátka není místo. A kdo s tím nesouhlasí, onálepkujme ho mladým komunistou a hod'me jej přes palubu, hlavně ať neutrpí naše PR image. Smutný příběh kdysi antisystémové strany, která se snad kdysi označovala za levicovou, jen aby se stala součástí systému v nejhorší pravicové asociální vládě samostatné historie České republiky.

Solidarita ano, ale ne povinná

Naprosto nepochopitelný výsledek vzešel z Rady EU! Při jednání o migrační a azylové reformě totiž většina členských států odsouhlasila princip tzv. *»povinné solidarity«*, všechny členské státy tak mají mít povinnost buďto přijmout část migrantů z těch členských států, které jsou migranty přetížené, nebo těmto státům poskytnout peněžní, či jinou materiální a personální podporu.

Od české vlády bych čekala, že se alespoň jednou zastane českých lidí a bude rázně bojovat proti *»povinné solidaritě«* a omezení státní suverenity. Místo toho ministr vnitra dohodu uvítal

se slovy, že se nejedná o žádné kvóty, ale o solidární finanční pomoc. Pane ministře, Česká republika vždy byla v této oblasti solidární. Čeští policisté pomáhali ostatním státům s ochranou schengenských hranic, finanční a materiální pomoc na ochranu hranic posílá Česká republika zemím v Unii i mimo ní, to je skutečná solidarita. Poskytování podpory v rámci »povinné solidarity« je ale ve skutečnosti spíše pokutou za nepřijetí migračních kvót, než skutečnou solidaritou. Povinná solidarita je totiž protimluv, solidarita může být jediné dobrovolná.

Ministr Rakušan tvrdí, že v současné době bude platit pro Českou republiku výjimka z pomoci jihoevropským státům, neboť je samotná zasažena migrační vlnou s Ukrajiny, ostatní státy tak naopak budou nyní poskytovat pomoc nám. To zní sice hezky, ale od ministra vlády, co neustále opakuje, že je potřeba myslet na budoucnost, bych čekala alespoň krátké zamyšlení se právě nad budoucností. Až pomine migrační vlna z Ukrajiny, výjimka pro Českou republiku přestane platit a povinnost být solidární se státy jako je Itálie, Řecko či Španělsko začne platit i pro nás a i my budeme postaveni před výběr mezi přijetím části migrantů z arabských států a Afriky, či zaplacením pokuty za jejich nepřijetí. Kdyby česká vláda místo toho raději upozornila ostatní členské státy NATO, kterými jsou i státy jižní Evropy, aby přestaly rozvracet tyto arabské a africké státy a nutit tak k lidem k odchodu ze svých domovů do Evropy, udělala by v boji s migrací mnohem lepší krok.

Co víc, tím že se česká vláda nepostavila proti přerozdělování migrantů, narušila blok Visegrádské čtyřky, díky kterému se Evropské komisi nepodařilo dříve kvóty prosadit a otevřela tak Komisi dveře, aby mohla přijít s dalšími, ještě horšími návrhy.

Evropský parlament povinné přerozdělování odhlasoval již v dubnu tohoto roku. Já hlasovala pochopitelně proti, ale někteří čeští europoslanci, jako například Markéta Gregorová, Marcel Kolaja a Mikuláš Peksa z Pirátské strany či Stanislav Polčák z hnutí STAN již tehdy pro kvóty hlasovali. Ráda bych tedy připomněla program Pirátů a Starostů pro parlamentní volby z roku 2021: *»V přístupu k migraci prosazujeme odpovědná, bezpečná a humánní řešení bez povinného přerozdělování tzv. kvót. Solidarita má být dobrovolná.«* jak je ale vidět, moc dlouho se ani Piráti ani Starostové svého programu nedrželi. Komunisté kvóty nikdy nepodpořili a nikdy nepodpoří a já zcela odmítám zradu, které se česká vláda na svých občanech dopustila!

»Nepopulární« slovo mír

Svým upřímným vystoupením v posledních dnech vzbudil kontroverze generální tajemník Afrického národního kongresu Jihoafrické republiky, Fikile Mbalula. V Jihoafrické republice v srpnu proběhne summit zemí BRICS, tedy Brazílie, Ruska, Indie, Číny a hostící Jihoafrické republiky. Mbalula odpověděl BBC na dotaz moderátora, zda by v Jihoafrické republice při této příležitosti přivítal Vladimira Putina.

Ačkoliv vyjádřil názor, který obvykle v západních médiích nemá své místo, na internetu se dočkal spousty nadšených reakcí. Z nich nejvýstižnější je asi tento nejpopulárnější komentář u videa na YouTube: *»Miluji, jak afričtí lídři říkají napřímo fakta.«*

Je s podivem, že v kulturách, které naší optikou západního světa nevnímáme jakožto politicky natolik vyspělé, se najdou lídři, kteří právě díky absenci naší západní korektnosti dokáží pojmenovat věci tak jak jsou, bez obalu, a nedopouští se u toho kvůli jednobarevnému vidění světa obvyklého pokrytectví. Mbalula v závěru svého vystoupení zdůrazňuje, že si přeje mír. Právě dialog je ale tou nejschůdnější cestou k míru. Cestou, na které nedochází denně ke zcela zbytečným ztrátám na životech.

Oceňuji také přístup moderátora BBC, který Mbalulu nechal bez hysterického přerušování v klidu vyjádřit jeho legitimní postoj. Ruku na srdce – umíte si představit reakci různých Železných, Veselovských, či jiných českých »nezávislých« moderátorů na podobná slova? Mbalula přitom jen vyjádřil to, co si myslí řada lidí také u nás. A to se bohužel v západních médiích příliš nenosí. Právě k problematické roli západních mainstreamových médií se v uplynulém týdnu vyjádřil mediální odborník a autor řady publikací, Jozef Ftorek. Ten pro časopis Argument o současném stavu médií prohlásil, že ta mainstreamová jsou spíše součástí problému, než aby hledala řešení.

K těmto slovům bych ještě v kontextu volby nového ředitele ČT, kterým se stal Jan Souček, chtěla vyjádřit přání, aby i v českém mainstreamu dostávaly bez nálepkování či arogance moderátorů prostor všechny názory, včetně těch, které si zrovna vládnoucí garnitura slyšet nepřeje.

Západ oslabuje. Vlastní vinou

A u zmíněného uskupení BRICS se ještě zastavme. Právě tyto země totiž ohrožují dominantní postavení západních států sdružených v G7 (tedy USA, Velké Británie, Německo, Itálie, Kanada, Francie a Japonsko). Podle statistik Mezinárodního měnového fondu letos BRICS (tedy Brazílie, Rusko, Indie, Čína a Jižní Afrika) zajistí 32,1 % celosvětového hospodářského růstu, zatímco státy G7 pouze 29,9%. Ještě v roce 2020 byl význam zemí BRICS a G7 pro globální ekonomický růst na srovnatelné úrovni, ale nyní se mění ve prospěch rozvojových zemí. Mezinárodní měnový fond odhaduje, že v roce 2028 budou ukazatele BRICS na úrovni 33,6 %, zatímco G7 na úrovni 27,8 %. Ministři zahraničí zemí BRICS se 1.června sešli v Kapském městě v Jižní Africe a zabývali se rozšířením skupiny o několik klíčových zemí v různých částech světa. Dnes země BRICS představují více než 40 % světové populace (více než 3 miliardy lidí) a čtvrtinu území planety. V roce 2021 tvořily třetinu celosvětového HDP a toto číslo stále roste. Mimochodem žádná ze zemí BRICS se nepřipojila k »válce sankcí«, kterou vyhlásil kolektivně Západ. To vše dělá z BRICS největší a nejmocnější »nezápadní« politickou platformu schopnou odolat slábnoucí skupině G7.

Plány na vstup do BRICS oznámilo loni asi 30 zemí. 13 z nich vyjádřilo zájem o členství v BRICS a 6 z nich si již podalo oficiální žádost o členství (jde o Alžírsko, Egypt, Irán, Saúdskou Arábii a Spojené arabské emiráty). Mezi státy, které se chtějí připojit k BRICS je i Argentina, Venezuela (s jednou s největších zásob ropy na světě), Nigérie a Etiopie, Pákistán a Bangladéš (jedna z nejlidnatějších zemí světa). O připojení uvažují i Mexiko, Thajsko, Zimbabwe, Nikaragua, Sýrie i Kazachstán a Bělorusko. Ovšem nejdůležitějším potenciálním přínosem bude islámský svět: prakticky všechny klíčové mocnosti 1,5 miliardy muslimského světa se chtějí připojit: Pákistán,

Saúdská Arábie, Egypt, Indonésie, Spojení arabské emiráty, Malajsie, Irán, Alžírsko, Tunisko, Bahrajn. A pro BRICS dokonce pokukuje i Turecko.

Nejdůležitějším cílem BRICS je reforma mezinárodního měnového a finančního modelu, včetně vytvoření reprezentativnějšího, stabilnějšího a předvídatelnějšího systému mezinárodních rezervních měn a také reforma Mezinárodního měnového fondu, která naráží – jak jinak – na velký odpor ze strany USA. Ministři BRICSu také odsoudili různé sankce, bojkoty, embarga a blokády, které poškozují rozvojový svět a jsou v rozporu s Chartou OSN. Odsoudili i snahy Západu propojovat problematiku bezpečnosti s problematikou změny klimatu a zneužívat obavu o životní prostředí pro diskriminační opatření. Pokud jde o konflikt na Ukrajině, tak ministři podpořili snahy o mírové řešení konfliktu prostřednictvím dialogu a diplomacie. A diplomacii budou potřebovat k vyřešení pasti, do níž je dostal Západ vydáním „zatykače“ na prezidenta Putina Mezinárodním trestním soudem. Jihoafrická republika si přeje účast Vladimíra Putina na srpnovém summitu, ale současně hledá cestu, jak obejít závazky vůči ICC, jehož je JAR členem. Jedno je však jisté – nepřipadá v úvahu, že by Jihoafrická republika prezidenta Putina zatkla a vydala do Haagu, jak si přejí představitelé Západu.

Odkaz na aktuální video naleznete zde: https://www.youtube.com/watch?v=o_I0ikAGY7Y

Aktuální rozhovor pro Parlamentní listy:

<https://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Konecna-Tohle-nebudete-mit-protoze-se-koupi-stihacky-737776>

KSČM úspěšně sbírá podpisy pod petici proti přítomnosti cizích vojsk a vojenských základen v naší zemi. Podařilo se pokořit hranici 10 tis. podpisů pod tuto petici tak, aby mohla být tato otázka otevřena na půdě Poslanecké sněmovny.

- Veřejné slyšení je plánováno na 20. června od 14:30 hod. v Poslanecké sněmovně (Sněmovní 1, Praha 1 – Malá strana – konírna). Kdo můžete, tak určitě dorazte (nutný je doklad totožnosti)!

Mějte se krásně!

Kateřina Konečná